

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Theodosio Scholastico. 229.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

καὶ πτωχόμυρον, καὶ ἀγαθὴναι
 δρόμῳ, ἃ οὐ δὴλός ἐστι καὶ τοῖς κο-
 μῶδ' ἢ νηπίοις τὴν ματικὴν, οἷον ἔπι
 κόρησ' ῥαπίζων, ἢ καὶ καταγελῶν τῆς
 ἀβελτηρίας αὐτῆς καὶ ἀλαζονείας,
 ὡς θεασαυομένης μὲν ἐν τῷ παραρη-
 ρεύειν καὶ ἐλπίδας χηρῶν ὑποτίθε-
 σθαι. ἐν δὲ τοῖς πῆρασιν ἐλεγχομένης
 καὶ ἀμαρτανύσεως, ἀντί που δὴλόν
 ἐστίν. εἰ δὲ πολλὰ χεῖ μάντις φάσκει,
 καὶ θυοκόπους, καὶ ὄνειρα πόλεις, θαυ-
 μαζῶν ἔδην. ἢ γὰρ ποιητικῆς ἐπὶ ὅπου
 τὸ μὴ ὁδὸς ἔπι ποῖσσαι, ἔλκην ἔχει τὸ
 ψεύδης, καὶ ὑφ' ἡδονῆς ἀκρίτως θεασυ-
 νομένη ἐξυβείζει καὶ ὑλομαίει τὸ μὴ
 ἔσθδης καὶ θεατρικῶν ἔπιδεικνύμενη.
 πσοῦτον γὰρ αὐτῇ οὐ μέλει τῆς ἀ-
 ληθείας, ὡς καὶ τοὺς παῖδας ἀλῶνος
 εἰσάγουσαι ματαγοπουῦται μάλ-
 λον ἢ μεγαλοφυῶν φάναι. Οὐσαν
 ἐπ' Ουλύμπῳ μέμασαι γέμεν, αὐτὰρ
 ἐπ' Οὐσῇ Πήλιον ἀνοσφυλλον, εἰ
 ῥατὸς ἀμβρατὸς εἴη. εἴτα πῆρασαι αὐ-
 τοὺς κρατῆσιν εἰ ἠβήσθαι, γνώμην ἀ-
 ποφαίνεται ἀπαίδευτον καὶ ἀφιλόσο-
 φον φράσσαι, καὶ ἀνύκει ἐξετέλεσαν, εἰ
 ἦσθις μέτρον ἴκοιτο. ἔφημι γὰρ τρεῖς
 ὄρησ' ἀλλ' ἔδ' εἰ πάσαι ἢ γῆ πλάσθην
 καὶ μετεωροσθῆν τρέπον κίονος, ἐφά-
 ρεται τῆς οὐρανῆς ἀλίδος, καὶ μάλι-
 στα χεῖ τὸς λέγοντας, τὴν γῆν κείτρον
 εἶναι τῆ οὐρανῆς. κείτρον γὰρ θεωρε-
 ρείας ὅτ' ἂν ποτε ἀφαιτο.

stantissimum ad singulare certamen pro-
 uocet, cui cum ipse morem ipsi gessisset,
 ac prouocasset, victus sit, vulnusque acce-
 perit, atque aliquo, qui pugnam dirime-
 ret, opus habuerit, an non vel pueris ipsis
 admodum perspicuum est, eum diuina-
 tio velut alapam in malam impingere, aut
 etiam ipsius stoliditatem atque arfogantiam
 irridere, vt quæ in prædicendo qui-
 dem, ac læta spe ostentanda, temeritate at-
 que insolentia efferatur, cæterum in fine
 coarguatur, atque à vero abetret. Id certè
 cuius manifestum est. Quòd si complu-
 ribus locis vatum & aruspicum, atque eo-
 rum, qui somnia interpretantur, mentio-
 nem facit, haud mirum videri debet. Poë-
 sis enim figmenta interdum expetens, mè-
 dacium pro materia habet, atque præ vo-
 luptate præpostera iudiciique experte in-
 solefcens petulantet se iactat & luxuriat,
 fabulosum ac theatricum narrationis ge-
 nus ostentans. Ad eò enim veritatem nihil
 curat, vt etiam Halionis filios inani potiùs
 labore se cruciantes, quàm ingens aliquod
 facinus perpetrantes inducens, his verbis
 vtatur:

*Offeum his montem studio fuit addere Olympo,
 Ac rursum excelsis superaddere Pelion Offe:
 Aethereis possent vt sic conscendere ad arces.
 Ac deinde illud credes, eos, si ad florentē
 ætatem peruenissent, victoriosi adepturos
 fuisse, incitam ac Philosophiæ expertem
 sententiam pronunciat, dicens,
 Idque peregissent, nisi mors truculenta, priusquàm
 Creuissent, Stygiis ambos misisset ad umbras.*

Non enim dicam tres montes, sed nec si
 terra vniuersa effingeretur, atque colum-
 næ in modum erigeretur, cælestem axem
 attingeret: ac præsertim, iuxta eorum sen-
 tentiam qui terram centrum cæli esse as-
 ferunt. Centrum quippe circumferentiam
 haud vnquam attingit.

Θεοδοσίῳ σχολαστικῷ. σκλ.

Theodosio Scholastico. 229.

Ὅτι ἀρχῇ τῆς ἀληθείας ἐπιπίπλων,
 πάντως ἐκκυλιόσθεται τῆ παραχει-
 μῶσ', καὶ εἰς ἀίχρῶν καταφείλει πέλος.

Qui in principio à veritate excidit, pro-
 fusus ab eo quod sibi proposuit, exturbabi-
 tur, atque in fœdum finem desinet.

Ed